

अनाष्टिश्च धर्मात्मा विष्टुः पृथुरेव च । कृतवर्मा मुदंष्ट्रोऽथ विचक्षुररिमर्दनः ।
 सनत्कुमारो धर्मात्मा चारुदेणश्च भारत । अनिरुद्धसहायौ तौ पृष्ठानीकं ररक्षतुः ।
 शेषा यादवसेना तु व्यूहमध्ये व्यवस्थिता । रथैरश्वैर्नरैर्नागैराकुला कुलवर्द्धन ।
 षट्पुरादपि निष्क्रान्ता दानवा युद्धदुर्मदाः । आरुह्य मेघनादांश्च गर्दभानपि हस्तिनः ।
 मकराञ्चिष्णुमारांश्च हयानपि च भारत । महिषानथ खड्गांश्च उग्रानपि च कञ्चपान् ।
 एतैरेव रथैर्युक्ता विविधायुधपाणयः । किरोटपीठमुकुटैरङ्गदैरपि मण्डिताः ।
 नानर्दमानैर्विविधैस्त्रैर्यैर्नमिस्त्रिनाकुलैः । प्रभायमानैः शङ्खैश्च महाम्बुदसमखनैः ।
 तासामसुरसेनानां युज्यतीनां जनेश्वर । निकुम्भो निर्ययावगे देवानामिव वासवः ।
 भूमिं द्याञ्च वटधरे दानवास्ते बलोत्कटाः । नदन्तो विविधान्नादान् खेडन्तश्च पुनः पुनः ।
 राजसेनाऽपि संयत्ता चेदिराजपुरोगमा । असुराणां सहायार्थं निश्चिता जनमेजय ।
 दुर्धनभ्रातृशतं चेदिराजानुगायजं । स्थितं रथैर्नरैश्चात्र गन्धर्व्वनगरोपमैः ।
 कठिना नादिनो वीर द्रुपदस्यन्दनास्तथा । रुक्मो चैवाङ्गुतिश्चैव तस्यतुर्निश्चितौ रणे ।
 तालवृक्षप्रतीकाशे धुन्वानौ धनुषी शुभे । शल्यश्च शकुनिश्चैभौ भगदत्तश्च पार्थिवः ।
 जरासन्धस्त्रिगर्त्तश्च विराटश्च सहेत्तरः । युद्धार्थमुद्यता वीरा निकुम्भाद्या जयैषिणः ।
 युयुत्समाना यदुभिर्देवैरिव महासुराः । ततो निकुम्भः समरे शरैराशीविषोपमैः ।
 ततर्द्ध समरे सेनां भैमानां भोमदर्शनां । सेनापतिरनाष्टिर्महर्द्धो तन्न यादवः ।
 ततर्द्ध धोरैर्वाणैश्चैत्रपुङ्खैः शिलाशितैः । न रथो ऽसुरमुख्यस्य ददृशे न च वाजिनः ।
 न ध्वजो न निकुम्भश्च सर्वैर्वाणाभिसंवृतं । स परीत्य ततो वीरो निकुम्भो मायिनाम्बरः ।
 अस्तम्भयदनाधृष्टिं मायया भैमसत्तमं । स्तम्भयित्वानयदीरं गुहां षट्पुरसंज्ञितां ।
 रुद्धा चाभ्यगमदीरं मायया बलमाश्रितः । पुनरेव निकुम्भस्तु कृतवर्माणमाहव ।
 अनयच्चारुदेणश्च भोजं वैतरणं तथा । सनत्कुमारमार्ज्यश्च तथैव निशठोल्मुकौ ।
 बह्वैवापरान् भोजान्मायाबलसमाश्रितः । न तस्य ददृशे देहो मायाच्छत्रो जनेश्वर ।
 नयतो यादवान्घोरां गुहां षट्पुरसंज्ञितां । तदृष्ट्वा कदनं घोरं भैमानां भैमवर्द्धनः ।
 चुकोप भगवान् कृष्णो बलः सत्यक एव च । सविशेषं तथा कामः शल्यश्च परवीरहा ।
 अनिरुद्धश्च दुर्द्धर्षो भैमाश्च बहवोऽपरे । ततः शार्ङ्गायुधः शार्ङ्गं कृत्वा सज्यं नरेश्वर ।
 दानवेषु प्रवृत्तेषु तृणेष्विव ऊताशनः । तं दृष्ट्वा दानवा देवमभिदुद्रुवुरीश्वरं ।
 शलभाः कालपाशात्ताः प्रदीप्तमिव पावकं । समुच्छ्रिताः शतघ्नीश्च परिधांश्च सहस्रशः ।
 शूलानि चाग्नितुल्यानि प्रदीप्तांश्च परश्वधान् । पर्वताग्राणि वृतांश्च घोराश्च विपुलाः शिलाः ।
 उत्क्षिप्य च गजाम्बुजानयानपि हयानपि । नारायणाग्नितान् सर्वान्ददाह प्रहसन्निव ।
 बाणार्चिषा महातेजा जगद्धितकरो हरिः । शारदं वर्षणं यद्वदहेदीरं गवां पतिः ।